

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

VII. volební období

**Pozměňovací návrh poslankyně Ing. Jany Fischerové, CSc.
k vládnímu návrhu zákona o ochraně památkového fondu a o změně
zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších
předpisů (zákon o ochraně památkového fondu)**

sněmovní tisk 666/0

**Pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o ochraně památkového fondu
a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
(zákon o ochraně památkového fondu) - sněmovní tisk 666/0**

1. V § 19 se na konci odstavce 1 doplňuje věta: „Před prohlášením za kulturní památku si ministerstvo vyžádá vyjádření krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností.“.

2. V § 24 se na konci odstavce 1 doplňuje věta: „Před zrušením prohlášení za kulturní památku si ministerstvo vyžádá vyjádření krajského úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností.“.

Odůvodnění pozměňovacího návrhu:

Pozměňovací návrh si klade za cíl zachovat dosavadní praxi obligatorního vyjadřování příslušného obecního úřadu obcí s rozšířenou působností a příslušného krajského úřadu do řízení o prohlášení za kulturní památku (§ 19) a do řízení o zrušení prohlášení za kulturní památku (§ 24).

Dle ustálené judikatury (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 120/2011 – 173 ze dne 31. 10. 2013 nebo rozsudek Městského soud v Praze sp. zn. 11 Ca 159/2008 - 60 ze dne 18. 6. 2009) se jedná o stanovisko obecního úřadu obcí s rozšířenou působností a krajského úřadu vydávané v režimu § 154 správního řádu z roku 2004.

Dosavadní praxe ministerstvu ukládá povinnost opatřit si tato obligatorní stanoviska, aniž by ho omezovala v možnosti opatřit si i další podklady od odborných, vědeckých a uměleckých organizací, apod., shledá-li je potřebnými pro řádné zjištění skutkového stavu věci. Uvedená judikatura dále mj. uvádí, že poskytnutá obligatorní vyjádření mají nepochybně za cíl zajistit co nejkomplexnější náhled na posuzovanou věc z hlediska místa, kde se nachází. Tvoří tak podstatný podklad pro rozhodnutí ministerstva a to aniž by bylo ministerstvo ve své rozhodovací praxi těmito vyjádřeními omezeno (hodnocení podkladů).

Dosavadní praxe tak stanoví krajským úřadům a úřadům obcí s rozšířenou působností přispět do výše uvedených řízení ministerstva podstatnými informacemi, které jsou jim známy z jejich správní činnosti, místní příslušnosti a znalosti problematiky v daném území, čímž mohou výrazně snížit jistou míru subjektivního hodnocení, kterou, při posuzování zda konkrétní věc splňuje podmínky pro prohlášení/rušení za kulturní památku, správní rozhodnutí ministerstva z povahy věci samé vždy zahrnuje.

Zároveň je významná pro obecní úřady obcí s rozšířenou působností a krajské úřady možnost rozšířit si znalosti o nové poznatky vztahující se ke kulturním hodnotám spravovaného území, neboť jsou to zejména tyto orgány, které následně plní úkoly příslušných orgánů státní památkové péče pro kulturní památky. Na dosavadní zažitou praxi lze tedy pozitivně nahlížet i z hlediska ekonomie výkonu státní správy.

Pro obecní úřady obcí s rozšířenou působností ani krajské úřady se nejedná o navýšení administrativní zátěže, neboť výše uvedeným je požadováno pouze ponechání dosavadní praxe dle ustálené judikatury.

V Praze dne 20. února 2017

Ing. Jana Fischerová, CSc., v.r.